

СТЕНОГРАМА
засідання Комітету Верховної Ради України
з питань гуманітарної та інформаційної політики

17 листопада 2021 року

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, запрошені, я зараз хочу пересвідчитись, що у нас є кворум для того, щоб розпочати засідання комітету. Микола Леонідович, бачу. Пані Ірина, бачу. Пан Володимир, бачу. Пан Олександр, бачу. Кворум у нас є, колеги, ми можемо, в принципі, розпочинати. Зараз колеги, які підходять, вони приєднуються.

Отже, шановні колеги, розпочинаємо засідання Комітету з питань гуманітарної та інформаційної політики з розгляду питання про попередній відбір кандидатур на заміщення трьох вакантних посад членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення. Сьогодні на порядку денному засідання комітету одне питання: про попередній відбір кандидатур на заміщення трьох вакантних посад членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.

Нагадаю, що 31 жовтня 2019 року Верховна Рада України прийняла Постанову про звільнення з посад членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення - Герасим'юк Ольги Володимирівни, Ільяшенка Олександра Борисова, Черниша Олега Миколайовича – у зв'язку із закінченням п'ятирічного строку повноважень. Наразі вони продовжують виконувати повноваження до призначення нових членів, як це і передбачено частиною третьою статті 5 Закону "Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення".

Отже, комітет у відповідності до вимог законодавства 2 листопада 2019 року оприлюднив в газеті "Голос України" та на офіційному вебпорталі Верховної Ради України оголошення про відбір кандидатур на три вакантні посади членів Національної ради за квотою Верховної Ради України.

Водночас листи щодо відбору кандидатур були надіслані суб'єктам права подання - депутатським фракціям і групам у Верховній Раді України.

На час оголошення відбору порядок висунення кандидатів на посади членів Національної ради визначався частиною другою статті 5 Закону про Національну раду в редакції, яка діяла до 17 червня 2021 року. Зокрема суб'єктами права подання кандидатур на посаду члена Національної ради були депутатські фракції у Верховній Раді України та/або всеукраїнські об'єднання громадян у галузі діяльності засобів масової інформації. Закон на той час не обмежував суб'єктів права подання кандидатур щодо кількості рекомендованих ними кандидатів.

У встановлений строк для подачі кандидатур, 21 день від дати оприлюднення оголошення, до секретаріату комітету надійшли документи 15 кандидатів. Зокрема депутатська фракція політичної партії "Слуга народу" рекомендувала двох кандидатів: пана Божкова і пані Герасим'юк. Депутатська фракція політичної партії "Опозиційна платформа – За життя" у Верховній Раді України також внесла дві кандидатури: пана Ігоря Лоташевського та пана Лаврентія Малазонії. Інші депутатські фракції та групи таким правом не скористалися.

Оскільки закон не обмежував суб'єктів права подання кандидатур щодо кількості рекомендованих кандидатів, то громадська спілка "Всеукраїнська асоціація мовлення громад" рекомендувала 7 кандидатів: пана Глуценка, пана Ільяшенка, пана Кіфлюка, пані Куліш, пана Лахна, пані Червакову, пана Черниша. Двох кандидатів подала Національна спілка журналістів України: пана Бурмагіна і пана Паславського. По одному кандидату подали Національна спілка фотохудожників України – пана Єліферова та Міжнародна неурядова організація "Європейська Медіа Платформа" – пані Хмарук.

Закон України про запобігання корупції стаття 56 передбачає, що стосовно осіб, які претендують на зайняття посад, які передбачають зайняття

відповідального або особливо відповідального становища, а також посад з підвищеним корупційним ризиком, перелік яких затверджується Національним агентством, проводиться спеціальна перевірка, у тому числі щодо відомостей поданих особисто. Посади членів Національної ради віднесені до такого переліку, отже кандидати на посади членів Національної ради підлягають спеціальній перевірці.

Спеціальна перевірка проводиться у строк, що не перевищує 25 календарних днів з дати надання згоди на її проведення. Порядок проведення спеціальної перевірки стосовно осіб, які претендують на заняття посад, які передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища та посад з підвищеним корупційним ризиком, затверджено Постановою Кабінету Міністрів України № 171 від 25 березня 2015 року.

Спеціальній перевірці підлягають відомості щодо: наявності судового рішення, що набрало законної сили, згідно з яким особи, притягнуті до кримінальної відповідальності, в тому числі за корупційні правопорушення, а також наявності судимості, її зняття, погашення; друге, факти, що особа піддана, піддавалася раніше адміністративним стягненням за пов'язані з корупцією правопорушеннями; третє, достовірності відомостей, зазначених у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; четверте, наявності в особи корпоративних прав; п'яте, стану здоров'я в частині перебування особи на обліку в психоневрологічних або в наркологічних закладах охорони здоров'я, освіти, наявності наукового ступеня, вченого звання; шосте, відношення особи до військового обов'язку; сьоме, наявності в особи допуску до державної таємниці, якщо такий допуск необхідний, згідно з кваліфікаційними вимогами до певної посади; восьме, поширення на особу передбаченої Законом України про очищення влади заборони займати відповідну посаду.

Секретаріат комітету відразу після надходження документів кандидатів скерував їх до Управління кадрів Апарату Верховної Ради України, яке на

той час було уповноваженим організувати проведення спеціальної перевірки. Лише 16 березня 2020 року Управління кадрів Апарату Верховної Ради України передало комітету довідки з результатами спеціальної перевірки щодо кожного кандидата. У часі це співпало з початком обмежень, пов'язаних з запобіганням поширенню гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, і ці обмежування поширювались і на проведення конкурсів. Отже, з об'єктивних причини комітет і Верховна Рада України не змогли своєчасно завершити процедури відбору кандидатур та призначити на вакантні посади членів Національної ради.

17 червня 2021 року Верховна Рада України прийняла Закон України "Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення незалежності Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення". Відтак стаття 7 Закону "Про Національну раду", в якій викладені вимоги до членів Національної ради, отримала нову редакцію. Цитую: "Членом Національної ради може бути особа, яка відповідає таким вимогам: перше, є громадянином України та проживає в Україні не менше 5 останніх років; друге, має вищу освіту, є кваліфікованим фахівцем в галузі журналістики, права, радіомовлення, електронних комунікацій, має стаж постійної роботи в зазначених сферах не менше 5 років; третє, володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови.

Не може бути членом Національної ради особа: перше, яка має громадянство чи підданство іншої держави; друге, яка за рішенням суду визнана недієздатною або дієздатність якої обмежена; третє, яка має судимість за вчинення злочину, яка, ця судимість, не погашена і не знята у встановленому законом порядку; четверте, яка за вироком суду, що набрав законної сили, позбавлена права займатись діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави або обіймати відповідні посади; п'яте, на яку

поширюються приписи частин третьої, четвертої статті 1 Закону України "Про очищення влади"; шосте, яка є кінцевим бенефіціарним власником, ключовим учасником чи власником істотної участі ліцензіатів відповідно до Закону України "Про телебачення і радіомовлення".

Разом з тим, пункт другий розділу другого "Прикінцевих та перехідних положень" цього закону передбачає, що відбір кандидатур на посаду члена/членів Національної ради, оголошений до дня набрання чинності цим законом, проводиться з урахуванням всіх поданих кандидатур.

Таким чином, на момент прийняття закону довідки кандидатів про результати спеціальної перевірки втратили чинність. Крім цього, оновлення потребувала низка інших документів.

З огляду на це комітет у липні цього року звернувся з листом до кожного кандидата на посаду члена Національної ради, в якому повідомив про необхідність оновлення документів, які підлягають спеціальній перевірці, та надання письмової згоди на проведення спеціальної перевірки. У встановлений місячний строк, до 30 серпня цього року, оновлені документи надіслали 13 кандидатів: Бурмагін Олександр Олександрович, Герасим'юк Ольга Володимирівна, Глущенко Олександр Леонідович, Єліферов Олександр Борисович, Ільяшенко Олександр Борисович, Кіфлюк Роман Миколайович, Куліш Ольга Володимирівна, Лахно Євген Леонідович, Лоташевський Ігор Олександрович, Малазонія Лаврентій Теймуразович, Паславський Ігор Іванович, Черниш Олег Миколайович та Червакова Ольга Валеріївна. Не отримали документів і згоди на повторну спеціальну перевірку від кандидатів Божкова та Хмарук.

Секретаріат комітету опрацював документи і 30 серпня цього року документи 13 кандидатів були скеровані до відділу з питань запобігання корупції Апарату Верховної Ради України для організації спеціальної перевірки.

24 жовтня цього року комітет отримав від відділу з питань запобігання корупції Апарату Верховної Ради України оригінали довідок про результати спеціальної перевірки по кожному кандидату. Всі 13 кандидатів за результатами спеціальної перевірки допущені до відбору на вакантні посади членів Національної ради.

Слід зауважити, що абзац другий частини сьомої статті 5 Закону про Національну раду передбачає, що комітет після отримання документів про результати спеціальної перевірки упродовж 14 днів розглядає заяви кандидатів та отримані документи і попередньо обговорює запропоновані кандидатури, ухвалює рішення щодо їх відповідності кваліфікаційним та загальним вимогам, визначеним цим законом, і вносить на розгляд Верховної Ради України відповідне подання з висновками та рекомендаціями стосовно кожної кандидатури.

У разі невідповідності кандидатури вимогам цього закону комітет у своєму висновку зазначає підставу невідповідності та можливість чи неможливість її усунення.

Отже, місія і завдання комітету сьогодні - перевірити в межах повноважень відповідності кандидатів кваліфікаційним вимогам, викладеним у статті 7 Закону про Національну раду, і на підставі довідок про результати спеціальної перевірки, документів про освіту, про обов'язковий 5-річний стаж роботи в галузі журналістики, права, телерадіомовлення, електронних комунікацій, копій трудових книжок, документів про володіння державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови, та шляхом голосування визначитись по кожному кандидату.

На засіданні комітету присутні кандидати. Ми насамперед повинні затвердити регламент виступів кандидатів. Пропоную надати кожному кандидату в алфавітному порядку до 5 хвилин для мотиваційного виступу. Після завершення всіх виступів ми проведемо з вами обговорення, задамо запитання кандидатам і проведемо голосування по кожному кандидату щодо

рекомендацій Верховній Раді України включити такого кандидата до списку для проведення рейтингового голосування і за його підсумками - голосування про призначення членів Національної ради, як це визначено частинами восьмою, дев'ятою, десятою статті 5 Закону України "Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення" та статтями 208 та 210 Регламенту Верховної Ради України.

Отже, колеги, хто за такий порядок розгляду кандидатур, прошу...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Пане Микито, в мене з процедури є питання.

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка, Миколо Леонідовичу.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, як ми бачимо з цих документів, лише одна кандидатка отримала сертифікат зі знання мови. І відповідно до чинного законодавства без сертифікатів голосувати за кандидатів ми не маємо права, тому що ми в такий спосіб... Ми розуміємо, що вони їх отримують, і це люди, самі кандидати, не є в цьому винні, це ні до кого не є претензія. Але ми не можемо голосувати в порушення законодавства за всіх кандидатів, крім однієї.

ПОТУРАЄВ М.Р. Миколо Леонідовичу, дозвольте, я вам відповім одразу. В секретаріаті є 8 сертифікатів, інші - є скріншоти сертифікатів, вони звірені секретаріатом, і немає тільки сертифікату від пана Паславського, він теж має бути наданий, я так розумію, зараз під час засідання. Там якась технічна...

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Він пояснить.

ПОТУРАЄВ М.Р. Він хворів, він пояснить, він 29-го складає іспит. Так що сертифікати є у всіх.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, ми керуємося тими документами, які нам надані. Серед тих документів у нас немає копій цих сертифікатів.

ПОТУРАЄВ М.Р. Микола Леонідович, готували документи на 12-е число. На жаль, з об'єктивних причин вони остаточно були зібрані, за виключенням пана Паславського, були зібрані всі, станом на сьогодні всі вони є. Тобто в цьому можна переконатися. Ми ж з вами ліберально проводимо комітет. Тому якби зараз всі члени комітету були зараз в комітеті, то можна було би, значить, своїми очима на них подивитися. Але сподіваюсь, що ви зможете отримати цю інформацію. Можемо навіть зараз доручити комусь з секретаріату відсканувати всі ці документи і надіслати в "Групу", в чат комітету. Микола Леонідович, якщо є таке ваше побажання, то зараз ми доручимо комусь, і ця технічна робота буде зроблена.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ми, звичайно, вам довіряємо. Звичайно, якщо ви кажете, що вони є, то ми переконаємося, що вони є, і ми візьмемо участь у голосуванні, тим більше, що стенографується наша вся розмова і записується. Але просто, якщо раптом це десь не так, щоб потім не було ніяких проблем, в тому числі в довірі між нами.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Микола Леонідович. Ви абсолютно праві. І я би не розпочинав зараз розгляд, якби не переконався, що документи є в наявності. У нас є тільки одна людина, яка трохи з запізненням це робить. Вона надасть пояснення.

Зараз, Микола Леонідович, якщо у вас інших запитань наразі немає, то я Юрію Олексійовичу Павленку надаю слово.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Шановний Микита Русланович, шановні колеги! Я пропоную, враховуючи ту інформацію, яку ви надали, поставити на голосування про початок розгляду кандидатур відповідно до запропонованого порядку денного.

ПОТУРАЄВ М.Р. Я хочу ще раз уточнити, колеги. По 5 хвилин в алфавітному порядку кожному, до 5-и, до 5-и. Будемо вітати, якщо більш стисло кандидати будуть доповідати. Ми заслуховуємо всіх в алфавітному порядку. Хто у нас швидко рахує в умі і ще не перейшов повністю на калькулятори, якщо ми перемножимо 5 на 13? Одна година і 5 хвилин ми слухаємо кандидатів. Пропоную не більше години відвести на обговорення. Приймається таке? Голосування. Таким чином, щоб ми 17-17:30 закінчили це питання. Колеги, немає заперечень?

Тоді ставлю на голосування таку пропозицію: зараз заслуховуємо кандидатів, потім обговорюємо кандидатури і задаємо запитання і потім переходимо до голосування. Ми маємо проголосувати за кожен кандидатуру окремо. Вважайте голосування за 2 години. Ну, тобто 1 година і 5 хвилин - послухати, 1 година максимум, можливо, трохи раніше почнемо, 1 година максимум обговорити і поставити запитання і потім голосуємо по кожній кандидатурі окремо, щоб направити на розгляд зали Верховної Ради.

Отже, колеги, хто за те, щоб підтримати таку мою пропозицію, прошу голосувати. Хто за?

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пані Лізо.

Бачу: пані Федина, пан Нальотов, пан Княжицький, пан В'ятрович, пан Санченко.

Колеги, хто проти? Хто утримався? Дякую, колеги. Рішення прийнято.

Отже, колеги, переходимо до заслуховування кандидатів. Я надаю слово пану Олександрю Бурмагіну – кандидату, якого рекомендує нам Національна спілка журналістів України.

Пане Олександрю, вам слово.

БУРМАГІН О. Дякую, Микито Руслановичу.

Вітаю, шановні депутати, шановні кандидати і представники секретаріату комітету. Власне, хотів почати зі свого досвіду. Я вже понад 20 років працюю виключно зі ЗМІ і з журналістами як юрист, як медіа юрист, можу сказати, тому що це основний профіль моєї діяльності вже другий десяток років.

З 2008 року я сертифікований міжнародною програмою Ерекс(?) тренер по темах, пов'язаних зі свободою вираження поглядів із інформаційними правовідносинами, і маю достатньо великий досвід, власне, проведення семінарів-тренінгів, онлайн-навчань, складання різноманітних курсів. І на сьогодні я співпрацюю як експерт з програмами ООН, з Венеційською комісією Ради Європи і, власне, з Офісом Ради Європи в Україні теж з питань, пов'язаних зі свободою слова і свободою поширення інформації.

Останні 5 років я в тому числі зосереджував свою діяльність на законопроектній роботі, я один з розробників проекту Закону про медіа. З останніх наших таких напрацювань: щойно закінчили зміни до Виборчого кодексу в частині інформування і агітації, спроби покращення цього, власне, регулювання. І також працював і працюю у сфері законодавства, доступу до публічної інформації, захисту персональних даних. Тобто мій досвід законопроектної роботи теж виключно пов'язаний з інформацією, інформаційними правовідносинами.

Власне, на сьогодні Україна знаходиться в достатньо складному інформаційному становищі, і велику роль в цьому зіграв початок війни у

2014 році, оскільки всіма визнано, що однією зі складових цієї агресії є, власне, інформаційна.

Так само у нас великою проблемою є те, що рівень законодавства знаходиться десь на рівні приблизно 2009-2010 років, і з того часу суспільні відносини стрімко і багато в чому змінилися – шаленими темпами розвивається інтернет і вплив інтернету, в тому числі на всі правовідносини, і в цьому плані Україна, на жаль, трішки не встигає.

І на мою думку, в таких складних умовах, достатньо складних, власне, роль регулятора Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення є достатньо вирішальною значною, оскільки, власне, вона на сьогодні є єдиним по суті в Україні регулятором в цій сфері, оскільки у нас регулятора для інтернету немає, регулятора для преси – фактично теж він відсутній, власне, він є для телебачення і радіомовлення, для провайдерів програмних послуг. І саме цей регулятор наділений повноваженнями в частині контенту, і телебачення і радіо до сих пір залишаються одними з найвпливовіших засобами масової інформації і відповідно їх діяльність повинна чітко і неухильно відповідати вимогам законодавства, якої якості це законодавство рівня не було. І, власне, так само регулятор має повноваження регуляторні, має повноваження, хоч і часткові, в сфері захисту інформаційного простору і, власне, він впливає на розвиток ринку, і тому, як я вже говорив, є таким достатньо визначальним інститутом. Власне, він має збалансувати інтереси держави, інтереси аудиторії, глядачів, слухачів і інтереси приватні, тобто компаній, які працюють в цій сфері.

І я вважаю, що незалежно від якості законодавства, все ж таки сподіваюсь, що найближчим часом воно почне покращуватись, експертний рівень, рівень досвіду і знань членів такого органу безпосередньо впливає на його ефективність, що має велике значення знов-таки в тих умовах, в яких знаходиться на сьогодні Україна.

І я сподіваюсь, що, власне, мій досвід як юридичний, так і у сфері законотворчої діяльності, практичний досвід адвоката і роботи в судах, оскільки я багато вів і веду справи в судах, і в Європейському суді з прав людини теж в контексті статті 10 "Свободи слова", що він буде в нагоді Національній раді України з питань телебачення та радіомовлення.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане Олександрє.

Отже, наступне слово має пані Ольга Герасим'юк. Її кандидатуру рекомендує депутатська фракція політичної партії "Слуга народу". Будь ласка, пані Олю, вам слово.

ГЕРАСИМ'ЮК О.В. Дякую.

Добрий день, шановні панове депутати, присутні шановні претенденти на посади, яким я бажаю всім успіху!

Не буду зараз забирати багато часу, розповідаючи про свій досвід. Я зараз голова Національної ради, в принципі, вся моя діяльність відома, відкрита. І я лише, може, згадаю про те, що я представляю Україну в Постійному комітеті з інформаційного простору Ради Європи, де ми разом напрацьовуємо документи, які регулюють медійний простір і які ми поширюємо в країнах Ради Європи, зокрема в Україні ця робота налагоджена за цей час дуже потужно.

Також ми сьогодні як Національна рада активно працюємо на Європейській платформі регуляторів Європи, де Україна за ці роки посіла поважне місце і користується не тільки авторитетом при ухваленні спільних рішень між регуляторами, а ми пропонуємо їм свій досвід, який визнають дуже цікавим, і про це говорять в усіх країнах Європи.

Колеги, що стосується Національної ради, я не буду розповідати про наші досягнення чи нашу роботу за ці роки, а зупинюсь на тому, що би я

хотіла продовжити, працюючи в Національній раді. Тривалий час ми живемо в умовах гібридної війни, це все абсолютно позначається на розвитку нашої медійної сфери. І ці виклики не лише не зникають, а вони робляться складнішими, увиразнюються, вони стають більш загрозливими і набувають гібридних форм. Саме це зобов'язує національного регулятора постійно шукати шляхи розв'язання складних проблем, які не обумовлені в безнадійно застарілому законодавстві.

Інформаційну безпеку я вважаю ключовим питанням, яке вимагає постійної пильності і Національної ради, і держави загалом. У нас багато зроблено для відновлення мовлення на тих ділянках територій, що перебувають під військовими обстрілами, так і під російською дезінформацією. Відбудовані вежі в рамках дозволів тимчасового мовлення, понад 160 видано дозволів для телебачення і радіо. Але це не вирішимо проблему інформаційної безпеки повною мірою. Над цим ми зараз працюємо і працюватиму далі, якщо буду обрана, і ці подальші дії будуть спрямовані, як і зараз ми це почали, на те, щоб узгодити наші дії між різними державними органами і гілками влади.

Нещодавно я повернулася з Донбасу, де ми провели нараду з усіма мовниками, провайдерами, з усіма зацікавленими особами, акторами. І також із Чернігова, це прикордонна територія, зібрали надзвичайно неприємну інформацію, з якою ми зараз працюємо. Ми вже зібрали колег із силових органів, із інших міністерств, які відповідальні за це, і розпочали цю роботу, яку, я вважаю, треба буде потужно продовжувати негайно і протягом найближчого часу.

Основне, про що би ми говорили, я би говорила, це про надійну підтримку українських мовників і провайдерів, які працюють на територіях поблизу лінії розмежування і в прикордонних районах України, бо переважно вони беруть на себе основний тягар протистояння засиллю російських передач у цій місцевості. Ясно, що це комерційно не привабливі території,

ніхто на цьому не може заробити чи отримати певний зиск. І держава, на мій погляд, повинна забезпечити їм більш надійну підтримку.

Тому моїм завданням було би добитися, ми вже це робимо, ми вже зверталися не один раз, але вважаю, що повинна довести це до кінця, добитися надання їм статусу територій з особливим режимом мовлення. Це визначить чіткий перелік цих районів і полегшить роботу в цьому напрямку. Тобто я говорю про створення також механізмів фінансової підтримки цим мовникам, бо крім тих, що вже напрацьовані, а ми знаємо, що є вже знижка на ліцензійний збір за видачу та продовження строку дії ліцензії, Національна рада вже прорахувала значну кількість ФМ-частот по всій країні для місцевого малопотужного мовлення, також для мовлення прикордонних районів. Однак брак підтримки місцевих радіостанцій керівниками громад є приводом для неосвоєння частот, анулювання ліцензій тих невеликих мовників, які вже отримали ліцензію. Я би працювала над тим, щоб цю підтримку активізувати разом із колегами із інших структур, продовжила би співпрацю з правоохоронними органами, щоб на регулярній основі здійснювалося коригування системи протидії сигналу російських ЗМІ на цих територіях.

Ми постійно звертали увагу на поширення дезінформаційних пропагандистських меседжів у ЗМІ. Цю роботу варто посилювати, бо вона є ключовою для зміцнення інформаційної безпеки в країні. Однак без зміни законодавчих норм багато зусиль наших залишаються марними. Ми всі ці роки тяжко з цим працюємо, але наші справи роками розглядаються в судах. Ситуація в інформаційному полі залишається все такою ж напруженою, боротьба з поширенням російської пропаганди, мовою ворожнечі, ненависті і таким іншим поки що дає результати, які я би не вважала належними і я би продовжувала активну боротьбу в цьому напрямку. Я не використала ще свій час?

Я ще хочу звернути увагу на онлайн, бо якраз найбільші виклики інформаційній безпеці ширяться там. Соціальні мережі, діяльність різноманітних платформ мають все ж певним чином регулюватися. І такі висновки зроблені найпередовішими державами світу. Ця сфера не може залишатися без уваги. І хоч ідеться не про тотальний контроль, про який зараз дуже багато намагань, так би мовити, а йдеться про вироблення певних правил для захисту громадян і збереження цілісності держави. У багатьох країнах Європи і світу такі правила вже працюють. Ми повинні не допустити розпалювання мов ворожнечі, поширення необ'єктивної маніпулятивної, відверто брехливої інформації через цей найбільш доступний і сьогодні найбільш вживаний спосіб. Новітні технології поширення сьогодні призводять до того, що провайдери проходять на мережі IPTV та OTT, і тому наші завдання забезпечити дотримання рівних прав суб'єктів ринку надання програмної послуги. Теж само я б сказала і про мовників.

Отже, завдання для мене було б: створити максимально, домогтися створення максимально безпечних умов для громадян в онлайн і досягти того, щоб правила журналістської етики і журналістські стандарти були правилом і для онлайн медіа, тому, знову підкреслюю потребу оновлення законодавчої бази регуляторних підходів і в цьому напрямку планую дуже активно продовжувати працювати.

Безперечно, ми маємо зміни у чинний Закон про телебачення і радіомовлення, який є від 1993 року, існує, але такі зміни нагадують пошиття клаптикової ковдри, на жаль. Нам потрібен комплексний документ, який би давав відповіді на ті питання, які зараз для всіх є актуальними. І ми маємо розуміти, що над цим документом ми будемо працювати постійно, тому що він не може бути сталим і знову на 25 років тим, який ми сьогодні маємо. Розвивається сфера медійна активно, дуже потужно, вигадливо, і відповідно з цим законом треба буде працювати постійно.

Мовні квоти на радіо і телебаченні, і скрізь на платформах, я вважаю, що мова – один із стовпів нашої державності і незалежності. Національна рада буде і далі ретельно відстежувати ці законодавчі вимоги, хоча ми хотіли б попрацювати спільно для того, щоб всі державні органи могли працювати в цьому напрямку чітко і злагоджено, усунувши усі розбіжності у законодавстві.

І наостанок. Співрегуляція, саморегуляція – я вважаю дуже перспективним напрямком для роботи, тому що питання етики, честі професії, дотримання журналістських стандартів все актуальніше в умовах цифрової епохи. Тільки це є нашим порятунком від цієї біди. І ця галузь має бути також затверджена новим Законом про медіа.

Хочу також сказати, що Національна рада сьогодні показала перший приклад серйозної роботи щодо політики гендерної неупередженості в мовленні компанії. Наш приклад зараз поширюється і в Європі, ми створили спеціальну методологію, яка ще... Ми ще закону не маємо, але ми вже працюємо за цією методологією, і це я би продовжила. І звичайно ж, розвиток незалежного суспільного мовлення має залишатися одним із основних завдань і суспільства, і Національної ради, реформа успішно стартувала кілька років, Національна рада дуже підтримує розвиток мереж. Ми маємо прекрасні результати і на недавніх конкурсах, які відбулися, і на тих, які ще будуть.

Отже, колеги, я коротко, здається, окреслила, а могла б ще більше – не хочу забирати час у своїх колег.

Дуже дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Ольго Володимирівно.

Слово надається пану Олександрю Глуценку. Його кандидатуру рекомендує громадська спілка "Всеукраїнська асоціація мовлення громад".

Будь ласка, пане Олександрю.

ГЛУЩЕНКО О. Добрий день. Мене чути?

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, чуємо вас чудово. Чуємо. Дякую.

ГЛУЩЕНКО О. Я з Борисполя, з аеропорту їду в Київ. Тільки що прилетів зі збіркою України. Вітаю вас з перемогою ... *(нерозбірливо)* телебачення і радіомовлення.

Щодо мене. Я Олександр Глущенко, я в галузі телебачення та телекомунікацій працюю близько 20 років. Я автор інтернет-проекту ProTV.UA, найбільшого форуму, присвяченого цифровому телебаченню, впровадженню провайдером певної послуги, який був на цьому ресурсі. Я створив журнал "MediaSat" - телебачення, технології, радіомовлення. Зробив близько ста інтерв'ю з учасниками цього ринку. Є засновником премії "Media@Sat Leaders", яка нагороджувала найкращих гравців ринку за досягнення. Це була чесна премія, не було ніякої корупції і ніхто ніякі ... *(нерозбірливо)* нікому не передавав, бо виключно за досягнення на теренах ринку.

Також я створив у Facebook спільноту "Телеком-кружок", найбільшу в галузі телекомунікацій, телебачення, радіомовлення. 5 років був членом правління інтернет-асоціації. Здається, вже 11 років член громадської ради при Національній раді з питань телебачення і радіомовлення. При минулому складі Нацради був позаштатним радником голови Нацради Артеменка Юрія Анатолійовича.

Також саме займаюся написанням концепції впровадження ОТР-платформи для Національного суспільного мовника, тому що вбачаю, що ефір рано чи пізно закінчиться і Суспільному мовнику треба готуватись переходити на шпальти digital.

Паралельно зараз, це в мене як хобі, я запустив YouTube-проект "Переговорка", роблю інтерв'ю з цікавими особистостями.

Працюю на ринку близько 20 років, майже всі мене на ринку знають, бо на ринку є одним із провідних спеціалістів по піратству, по багатоканальному телебаченню, по digital-технологіях, по засобах масової інформації, тому що я був і зі сторони видавця, і зі сторони автора, і зі сторони простого користувача і читача. І готовий свій досвід вкладати в розвиток держави, в розвиток Національної ради - якраз от боротьба з піратством, боротьба з російською пропагандою, провайдери програмної послуги, digital (цифровізація).

Не буду казати, що щось в Національній раді не так, вона працює згідно чинного законодавства. А від вас чекаю Закон про медіа, який суттєво поліпшить роботу регулятора згідно науково-технічного прогресу, який існує в галузі, суспільстві і в Україні.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякуємо, пане Олександрє.

Колеги, наступний кандидат, це пан Олександр Єліферов. Його рекомендує Національна спілка фотохудожників України. Будь ласка, пане Олександрє, вам слово.

ЄЛІФЕРОВ О.Б. Дякую.

Шановні депутати, шановні конкурсанти! Так сталося, що я в галузі телебачення і радіомовлення з 1995 року, спочатку юристом телекомпанії, а потім протягом майже 10 років - генеральним директором телекомпанії в Одесі. Це телекомпанія "Академія", 31-й канал, потім телекомпанія АТВ.

Одразу хочу наголосити, у кого можуть виникнути питання стосовно телекомпанії АТВ, сумнозвісність вона здобула вже після мене, після того, як її було продано, відчужено, скажемо так.

Поряд з роботою в телекомпанії з 1997 по 2011 рік я був керівником юридичної служби Співки кабельного телебачення України, ми її засновували, ми її розбудовували і таке інше.

З 2002-го по 2006 рік був позаштатним консультантом Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та засобів масової інформації і в якості консультанта приймав участь у розробці низки законопроектів та парламентських слухань. Приймав участь у роботі міжнародних конгресів телерадіомовників та операторів кабельного телебачення країн СНД, конференцій міжнародних в рамках програми ТАСІС, проводив юридичні семінари.

З грудня 2008 року по грудень 2010 року працював завідуючим кафедрою проблем інтелектуальної власності у засобах масової інформації Укртелерадіопресінституту тут, у Києві.

У грудні 2009 року захистив кандидатську дисертацію, тема мого дослідження, це "Виявлення та розслідування злочинів, пов'язаних з порушенням авторських прав на аудіовізуальні твори", тобто знову-таки в цьому напрямку.

В 2011 році отримав кваліфікацію судового експерта і по теперішній час є атестованим судовим експертом з питань інтелектуальної власності, в тому числі за спеціальністю 1320 – дослідження, пов'язані з виконаннями, фонограмами, відеограмами, програмами, передачами організацій мовлення. Можу сказати, що наразі в якості судового експерта мені доводиться доволі часто стикатися, постійно стикатися з організаціями мовлення і доволі часто стикатися з Національною радою України з питань телебачення та радіомовлення. Так вийшло, що я знаю її роботу з 1995 року як ззовні, так і зсередини, тому що в якості юриста я брав участь у судових процесах як на стороні Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, так і з іншого боку. Так вийшло.

Що я хочу сказати про діяльність чи про напрямок, яким я хотів би чи бажаю займатися в разі, якщо мою кандидатуру буде підтримано. Колись в Національній раді був Віктор Федорович Погорілко, який дуже пильно слідкував за тим, щоб рішення, які приймала Національна рада, відповіді і таке інше, були з дотриманням діючого чинного законодавства. Я сказав, що стикаюсь з Національною радою, і що я бачу? Що потрібно виключити випадки прийняття Національною радою рішень, які не відповідають нормам чинного законодавства. Як приклад, питання реклами. Є у нас Закон "Про рекламу", а є міжнародні конвенції, які мають вищу силу, але Національна рада іноді приймає рішення на підставі Закону України "Про рекламу".

До речі, хотів би подякувати членам комітету за те, що, може, я якось не так кажу, але врахували мою думку, мою позицію стосовно цього питання в Законі "Про медіа", коли я надсилав свої зауваження і пропозиції. Дякую.

На завершення. Я хотів би займатись юридичною роботою в складі Національної ради, щоб запобігти випадкам, які не красять Національну раду.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане Олександрє.

Наступний кандидат – це пан Олександр Ільяшенко. Його рекомендує громадська спілка "Всеукраїнська асоціація мовлення громад", у нас сьогодні багато кандидатів від цієї спілки, вона знана. Панє Олександрє, будь ласка, вам слово.

ІЛЬЯШЕНКО О.Б. Добрий день, шановні народні депутати, шановні присутні. Мій шлях в телебаченні розпочався з 2004 року. Під моїм керівництвом майже з нуля був побудований телеканал НТН, на якому я пропрацював до 2008 року. Потім обіймав посаду генерального директора Міжнародного фонду "Єдиний світ". Одним з пріоритетних напрямків роботи був розвиток місцевого мовлення.

З 2012-го по 2014 роки - директор продакшн студії "Прима-Фільм", займались виробництвом фільмів. І вже з 2014 року і до теперішнього часу - член Національної ради з питань телебачення і радіомовлення.

Не буду повторюватися за пані Олею, але додаю трішечки про свої конкретні обов'язки, які я виконую в Національній раді. Під час роботи в Національній раді опікуюсь такими питаннями: це координування структурних підрозділів Національної ради, управління радіочастотного ресурсу та управління ліцензування. Це телевізійне ефірне та цифрове багатоканальне мовлення з використанням обмеженого частотного ресурсу ліцензуванням мовлення на конкурсних засадах, підготовка плану розвитку телерадіоінформаційного простору, є відповідальним за виконання плану звільнення смуг першого та другого цифрових дивідендів від "РЕЙС-мовлення" для впровадження мобільного зв'язку 5G.

На сьогодні майже закінчений перехід від аналогового мовлення до цифрового. Лише нещодавно завершений черговий конкурс, проведений для місцевих мовників на цифру. Аналогове мовлення залишається лише на територіях, що межують з тимчасово окупованими та прикордонними Росії.

На виконання Указу Президента щодо покращення широкосмугового зв'язку новітніх поколінь та виконання міжнародних домовленостей України відбувається вивільнення смуг 700-900 мегагерц від телевізійного мовлення. Наразі європейські країни визначили кінцеву дату звільнення цих смуг: це 2022 рік. Сподіваюсь, що нам вдасться Указ Президента виконати без затримки.

З нового року вступає в силу новий Закон про електронні комунікації, який продовжує повноваження Національної ради і додає нових. Зокрема Нацрада братиме участь у розбудові плану використання спектру радіочастот, плану конверсії радіочастот на спектру та інше.

Моє велике бажання – закінчити ті справи, які були розпочаті в національному телерадіопросторі і за моєї участі в тому числі: це остаточне

забезпечення цифровим мовленням місцевих мовників, це побудова національного цифрового мультиплекса МХ-7, це звільнення частот для розбудови 4G та 5G. Готовий і надалі надавати всі свої знання та досвід для вирішення цих завдань, а також виконання вимог законодавства України у сфері телебачення та радіомовлення.

Дякую за увагу.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Шановні колеги, наступний кандидат – це пан Роман Кіфлюк, його рекомендує також громадська спілка "Всеукраїнська асоціація мовлення громад". Пане Романе, вам слово.

КІФЛЮК Р. Дякую. Доброго дня, колеги. Про себе трошки розповім. Зараз працюю в проєкті USAID DOBRE як радник з розробки політики, а також за сумісництвом працюю тематичним ментором в шведсько-данському проєкті "Регулювання медіа в умовах демократії", який спрямований на просування ідеї саме регулювання у країнах Східної Європи, зокрема в Молдові, Україні та Вірменії. Також до цього я 14 років працював в Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення, де з посади звичайного спеціаліста "доріс" до посади начальника управління контролю та аналізу, яке очолював 6 років і безпосередньо займався моніторингом, підготовкою проєктів рішень про застосування санкцій, інформаційної політики. Тому саме це, а також те, що я навчався за кордоном, був у відрядженнях в Південній Кореї, в Індії, в Польщі, особливо вивчив досвід роботи регуляторів та медійної сфери цих країн, зокрема і скандинавських країн, саме це спонукало мене подати свою кандидатуру на посаду члена Національної ради.

Що я хочу сказати? Що в разі обрання мене членом Національної ради, я в першу чергу найбільше приділив би часу таким стратегічним питанням.

По-перше, це консолідація зусиль усіх органів державної влади, які працюють у сфері інформаційної політики. Їх багато. І, на жаль, дуже часто навіть ті хороші зусилля, які роблять ці організації, вони розрізнені. І коли дивишся в новинах, як сперечаються державні органи з точки зору певних норм законодавства, то, певно, якийсь майор ФСБ сидить і тихо потирає руки, адже їхня задача по розмежуванню, по тому, щоб розрізнити наші зусилля, вона вдалася.

Я гадаю, що це є дуже важливим питанням – визначитися, хто, який орган яким питанням займається, і хто за що відповідає, оскільки перекидання ось цього м'ячика, особливо в умовах війни, це є дуже нехорошим чинником, оскільки навіть якщо ви візьмете в команду 9 Мессі і вони будуть кожен бігати в свою сторону, така команда ні в кого не виграє. А в умовах війни, а особливо в умовах інформаційної війни, яка триває набагато довше, ніж зараз фізична війна, ми повинні бути готові до викликів. І те, що зараз ми намагаємося загасити ті пожежі, які трапляються, це дуже добре, але потрібно думати на перспективу. І, звичайно, найбільшою загрозою тут є питання дезінформації, боротьби з фейками і так далі.

Я розумію, що законодавство застаріле, але також у Національної ради є дискреційні повноваження, які дозволяють їй активно боротися з дезінформацією. Звичайно, з прийняттям нового закону з'явилося б набагато більше можливостей, але якщо чекати найкращі можливості, то можна втратити і країну.

Також я вважаю, що дуже важливо підтримувати суспільного мовника. В усіх країнах світу, де є сильна демократія, де рівень довіри до преси і до влади є досить великий, суспільний мовник займає пріоритетне місце. Не потрібно порівнювати суспільний мовник за рейтингами зі звичайними мовниками – невже ми хочемо, щоб він перетворився на ще один розважальний канал? Ні! У суспільного мовника зовсім інші є завдання, зокрема в тій же Данії влада, як раніше було, абонентська плата за

суспільного мовника, зараз наразі вони перейшли до тієї норми, що просто ввели податок з громадян на підтримку суспільного мовника, який вже десятиліттями є флагманом мовлення. І приватні мовники якраз дорікають державі, що держава надає пріоритет суспільному мовнику, який задає тон саме у підтриманні журналістських стандартів, журналістської етики.

І тепер я плавно хочу перейти до питання якраз захисту глядача. Тому що саме ця інформаційна політика, вона зводиться до конкретної людини – до глядача, слухача, читача. І ось у цьому контексті, як ніхто раніше не придумав кращу форму правління як демократія, ніхто не придумав кращу форму як саморегулювання. Досвід скандинавських країн показує, що різні форми можуть організації саморегулювання медіа, але вони працюють, ці форми, і в центрі саме цього саморегулювання є саме захист глядача. І те, що в Україні ця тема обговорюється вже скоро, мабуть, років з 10, але наразі тільки десь за 3 роки як почали активно впроваджуватись механізми саморегулювання медіа, тобто як Комісія з журналістської етики, там незалежна медійна рада і так далі, але чому я пов'язую це з Національною радою? Адже за нинішнім законом більше 20 видів моніторингу має проводити Національна рада, деякі з них тижневі, є навіть місячний моніторинг. Фізично весь контент промоніторити Національна рада не може, а й не потрібно, адже ми не хочемо перетворитись на країну Росію чи Білорусь, яка пильнує за кожним кроком, за кожним громадянином. Тому якраз активна участь регулятора у становленні саморегулювання медіа дасть відповіді на багато питань. По аналогії, як з організацією, наприклад, Суспільного мовлення: держава бере участь у формуванні, а далі Суспільний мовник є незалежним у своїй діяльності. Те саме може бути і з саморегулюванням медіа, оскільки це дасть відповіді на багато питань.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане Романе.

У нас через те, що подання відбувається від депутатських фракцій, груп і громадських об'єднань, громадських організацій, у нас немає можливості визначити гендерні квоти при формуванні списку кандидатів в Національну раду, тим не менше, я вдячний всім, хто про це не забув, і в нас є чудові високопрофесійні жінки в списку, бо було би трохи соромно, якби зовсім не було, а так, на щастя, ми хоч нормально з вами всі разом виглядаємо.

На цій оптимістичній ноті я передаю слово пані Ользі Куліш, кандидатка від знову-таки громадської спілки "Всеукраїнська асоціація мовлення громад". Будь ласка, пані Олю, вам слово.

КУЛІШ О.В. Дякую, пане головуєчий, дякую всім присутнім за те, що вислухаєте моїх 5 хвилин. Я постараюсь, можливо, ще трошки скоротити свій час для виступу. Про мене ви можете дізнатись, мабуть, вам роздані матеріали і резюме. Про мене пише "Вікіпедія", ви теж можете там почитати, хто я є. Якщо у вас будуть запитання з цього приводу, то я готова на них відповісти. Я зосереджусь на тому, про що просив пан Потураєв у листі-запрошенні на це засідання, - мотивація і якою я бачу Національну раду.

Отже, 3 види мотивації, які мене спонукають, незважаючи на те, що я зараз маю дуже цікаву і важливу державницьку роботу в Міністерстві оборони заступником генерального директора Директорату інформаційної політики у сфері оборони і стратегічних комунікацій, все-таки що я тут і пройду цей шлях до завершення, і буду рада будь-якому вашому рішення, буду вдячна. Отже, в мене є 3 мотивації для того, щоб бути тут.

Перша. Це можливість активної участі у формуванні і розбудові системи інформаційної безпеки України в інтересах кожного громадянина України і в інтересах держави. Здається, це загальні фрази, але це дуже важливо, тому що інформаційна безпека настає тоді, коли громадяни володіють повністю об'єктивною інформацією, коли вони знають, що вони

захищені від брехні, від маніпуляцій і коли вони можуть на цій основі приймати такі рішення, які будуть найкращі для них, для їхньої родити, а отже і для всієї держави.

В цьому випадку регулятор державний – це орган № 1, який має формувати систему інформаційної безпеки. І ми говоримо зараз більше про інформаційну безпеку мізків наших, душі нашої, а не про технічну частину, яка більше належить до кібербезпеки.

В цьому випадку треба звернути більше уваги на локальний і регіональний інформаційний простір, оскільки останніми роками у нас були дуже хороші побажання і така благородна ціль – роздержавити всі ЗМІ, створити умови для незалежності ЗМІ, але на локальному і регіональному рівні це обернулось тим, що при відсутності розвиненого економічного ринку в нашій державі, існування таких локальних і регіональних ЗМІ без підтримки держави стає під загрозою. І ми бачимо, більшість діючих членів Нацради і ваш комітет, бо ви дуже активно відстежуєте всі процеси, що відбуваються в інформаційному просторі, а ми стежимо за вами і це бачимо, і дякуємо вам за таку активність і уважність, то ми бачимо, що місцеве мовлення згортається, творчих потуг там все менше і менше. Все більше завойовують цілі регіони окремі групи політичні чи економічні. І самим громадянам важко тепер уже бути інформаційно захищеними і знаходитись у безпеці.

Друга фаза мотивації бути тут – це разом з іншими членами Нацради створити таку ауру регуляторного органу, який би не тільки залякував і страшив усіх суб'єктів медіа, але і мотивував. Мотивував самостійно вирішувати багато питань редакційних і мотивував не порушувати законодавство, не маніпулювати і розрізняти брехню або принаймні казати своїй аудиторії: "Увага, ви чуєте брехню".

І третій вид мотивації – це, як я вже казала, більше і регіональне мовлення суспільне. Я теж би пропонувала розібратися в цьому щільніше,

уважніше, можливо, тому, що я теж Ольга Володимирівна, як і Ольга Володимирівна Герасим'юк, я практично на 99 відсотків погоджуюсь з усім, що вона сказала. Я в такому ж напрямку думаю, мабуть, що теж у мене великий досвід в цій царині, але з боку суб'єкта медіа, такого практикуючого менеджера-журналіста. Але я не можу погодитися з тим, що у нас прекрасно працює суспільний мовник. І, наприклад, як аргумент на свою користь я можу сказати, що до сих пір, за всі роки існування суспільного мовника, так їм і не вдалося створити - суспільно-політичний канал "Перша кнопка" - так записано в нашому Законі про телебачення. А навіть якщо і не було б в законі, так має бути. Оце мало би бути основне джерело надійної інформації і основний майданчик для дискусій для громадян України. Поки що так не сталося. Тому тут нам потрібно більше звернути увагу на це і в якості члена Нацради, і в якості народного депутата, і в якості моєї теперішньої, на якій я зараз працюю. І тут мені, як приклад, дуже подобається Королівська хартія Великої Британії щодо суспільного мовника і всі документи, і діяльність їхнього національного регулятора Великої Британії Ofcom. Інтерес або зацікавленість їхнього регулятора у суспільному мовнику не завершується виборами черговими наглядової ради, але вони і задають тон в їхній діяльності. І це ніяким боком не тиск, і це ніяким чином не втрата незалежності суспільного мовника. Це такий суспільний договір, який мають усі дотримуватися, укласти і дотримуватися, для того щоб знову, починаючи з першої мотивації, щоб ми створили інформаційну безпеку нашим громадянам.

Про війну, про ТОТ, про реінтеграцію душ населення, яке зараз на окупованій території, говорити не буду. Мабуть, вичерпала 5 хвилин.

Дякую за увагу. І всім успіхів.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Шановні колеги, наступний кандидат – це пан Євген Лахно. Його пропонує громадська спілка "Всеукраїнська асоціація мовлення громад". Пане Євгене, вам слово.

ЛАХНО Є.Л. Шановні депутати і шановні колеги! Я – людина непублічна і технічна, тому буду коротко і по суті. В сфері телерадіомовлення я працюю з 1995 року. За освітою і фахом я – радіоінженер. Ви, мабуть, тут і не тільки тут чули про частоти, зони покриття і таке інше. Я та людина, яка 19 років якраз займалася частотами, прораховував частоти, як-то кажуть в народі, а це розрахунок умов та можливостей використання радіочастотного ресурсу для потреб телерадіомовлення, це планування радіостанцій по Україні, планування території охоплення, зони охоплення, це підбір не тільки частот, а технічні характеристики передавачів, антенно-фідерних пристроїв і таке інше.

Під час роботи в складі делегації України неодноразово приймав участь як технічний експерт у переговорах із частотними і регуляторними органами як країн колишнього СРСР, так і сусідніх країн: Польщі, Білорусії, Угорщини, Туреччини, Австрії, Хорватії та багатьох інших.

Також маю значний досвід співпраці із технічними фахівцями Генерального штабу Збройних Сил України, МВС, СБУ, РНБО, "Аерорух" та інших. Мої підписи стоять в десятках протоколів про частотні угоди між країнами.

Потім я продовжив уже не стільки теоретичну інженерну роботу, скільки більш адміністративну і практичну, я майже 5 років працював заступником начальника, начальником управління поширення і розвитку мереж мовлення Національної радіокомпанії України, НСТУ Суспільного. Набув досвід не тільки теоретичний, а й практичний, адміністративний в питаннях ліцензування, дозвільних, питаннях моніторингу, питаннях фінансових, особливо в питаннях із бюджетними коштами.

Як представник телерадіокомпанії маю досвід співпраці також і взаємодії з державними та приватними операторами телекомунікацій: КРРТ, "Телемережі України", звичайно, Національною радою, ДЦР, НКРЗІ, Держкомтелерадіо, із операторами AMOS, AzerSpace і іншими.

Звичайно, за 25 років роботи в сфері і з різних напрямків накопичив досить такий великий досвід у цих питаннях. Зможу оцінити стан галузі в цілому, плюси та мінуси в роботі та взаємодії між телерадіокомпаніями та державними органами, між ліцензіатами та операторами телекомунікацій та іншими.

Маю ряд пропозицій, які можуть піти на користь галузі в цілому. І Національна рада створювалася вже тоді, коли я працював в Українському державному центрі радіочастот. І, скажімо так, весь шлях Національної ради відслідковувався, постійна взаємодія. І мені здається, що Національній раді якраз не вистачає такої людини, яка могла б курувати технічні питання усіх зацікавлених сторін, це і УДЦР, концерн РРТ, інші оператори телекомунікацій, технічні відділи телерадіокомпаній.

У мене все.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане Євгене.

Наступний кандидат - це пан Ігор Лоташевський ... *(не чути)*

ЛОТАШЕВСЬКИЙ І.О. Добрий вечір. Вже, мабуть, година десь пройшла. Ми за регламент виходимо. Тобто я включаю секундомір, щоб швидше і щоб чітко орієнтуватися. Все-таки досвід великий медійний.

Я представлюсь, про себе розкажу трошки буквально. Звуть мене Ігор Лоташевський, я медіа-експерт, я продюсер, я журналіст, до речі, заслужений журналіст України. На сьогоднішній день доцент кафедри інтелектуальної власності та цивільно-правових дисциплін факультету журналістики

Київського інституту інтелектуальної власності та права. Я викладаю, ми готуємо молоде покоління.

У медіа-галузі працюю вже понад 20 років. Серед успішних проєктів, що вплинули та змінювали, безумовно, інформаційний ландшафт країни, відзначу один дуже цікавий проєкт, котрий стартував у 2002 році, це перша недержавна інформаційна радіостанція України, котра мовила в форматі ток-радіо з покриттям більше 40 міст України, котра існувала до 2017 року, а зараз трошки змінила формат. Це перший такий був майданчик, на котрому давали виступати і дискутувати не тільки, скажемо так, тим, хто завгодно, як це робило Українське радіо в той час, а всьому громадсько-політичному істеблїшменту України. Тим і відрізнялися.

Національна рада з питань телебачення і радіомовлення має бути в авангарді, це вже пішли мої пропозиції, ініціатив щодо втілення різноманітних стандартів мовлення, але не тільки за формою, але й за змістом. В цьому напрямку так само я маю дуже великий досвід, у нас дуже потужна співпраця була з Бі-Бі-Сі, ми працювали 10 років, і з Бі-Бі-Сі була нами підписана дуже цікава угода, це вперше, до речі, в практиці Бі-Бі-Сі, коли ми вийшли на спільний ко-продакшн. Це дійсно заслуга була нашого мовника. І Бі-Бі-Сі зазвичай того не робила. Ми використовували, безумовно, в своєму мовленні світові стандарти журналістики, що дозволило нам, нашому проєкту бути, скажемо так, найпотужнішим і на слуху.

Це такі проєкти, як ... , як "Any questions", "Світ у подвійному фокусі". До речі, вони відзначені керівництвом корпорації Бі-Бі-Сі, на то є певні так само відзнаки, що дійсно ми працювали, працювали у правильному напрямку.

Технологічний розвиток системи мовлення є невід'ємною складовою, це безумовно, загального розвитку медіа-галузі, але актуальними

залишаються зміна законодавства та дотримання журналістських стандартів, що ключове є на сьогоднішній день.

Пріоритетом у роботі Нацради з питань телебачення (я бачу це в інформаційній сфері) зараз як інколи має стати боротьба з деструктивною пропагандою. На жаль, останнім часом Україна без перебільшення стала лідером в Європі із захисту своїх прав на поширення об'єктивної інформації. Саме регулятор має стати, я вважаю, на захисті непорушності свободи слова і в той же час, безумовно, свобода думки не має бути приводом поширення меседжів, спрямованих проти української державності. І це ключове.

Щодо форсування впровадження нових правил регуляції діяльності в медіа, безумовно, це Закон про медіа. І це ключове. Я підтримую прийняття цього закону, він вкрай необхідний на сьогоднішній день державі, тому що ми керуємося на сьогоднішній день законодавством 2006 року. А це, як на мене, дивно, дійсно, дивна ситуація. Втім я вважаю, що прийняття Закону про медіа потрібно зробити якнайшвидше, тому що це потрібно країні.

Наразі я готовий розпочати нову еру свого професійного життя задля будівництва та розвитку екологічного медіапростору.

Дякую за увагу.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане Ігорю.

Отже, колеги, наступний кандидат - це пан Лаврентій Малазонія. Пропонується його кандидатура також депутатською фракцією політичної партії "Опозиційна платформа – За життя" Верховної Ради України. Пане Лаврентій, вам слово, будь ласка.

МАЛАЗОНІЯ Л.Т. Доброго вечора, пані й панове. Я не буду "катувати" вас своєю біографією і досягненнями, коротко скажу, починав на телебаченні в 1992 році, пам, пам, пам, поїхали, був генеральним продюсером декількох каналів, в тому числі і автором, режисером, продюсером декількох

політичних ток-шоу, з пані Ольгою Герасим'юк ми досить плідно працювали на "плюсах", був такий час. Це коротко.

Що стосується, чому я і Нацрада? Тут є чудова місія, прописана, цілі прописані, і тут є 5-й пункт, якщо я не помиляюсь: "Сприяння становленню суспільного мовлення", до якого я маю безпосереднє відношення вже майже 7 років. І, на жаль, визнаю, що Суспільне телебачення не йде в тому напрямку, в якому і варто було би йти, а саме напрямку створення потужного і впливового Бі-Бі-Сі тут, в Україні. Вони обрали інший шлях, і він більше нагадує зараз Мінсільгосп радянських часів, на жаль. Коли ти вимагаєш більше зарплатні – такої, як на ринку, а в той же час кажеш: ні, ми не будемо конкурувати, ми - окреме, ми – неможливо иное, це абсолютно невірний хід. Нема ні впливовості, нема ані рейтингів. Це можна було б пережити. Але впливовості немає – зеро.

Тому, якщо я зможу допомогти становленню Суспільного телебачення, то окей.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане Лаврентій.

Далі у нас пан Ігор Паславський. Він рекомендується Національною спілкою журналістів. Пане Ігорю ... *(не чути)* коротко.

Вибачте, я забув включити мікрофон. Пане Ігорю, я вам передаю слово. Але перед тим, як ви розпочнете ваш виступ, я просив би, щоб ви для всіх колег коротенько пояснили, що там за проблема виникла у вас з сертифікатом з володіння держаною мовою (просто нам на розуміння) і коли він у нас буде.

ПАСЛАВСЬКИЙ І.І. Дякую.

Шановні колеги, я законодавчо слухняний. Відразу, як тільки отримав інформацію про те, що я маю скласти іспит, я зареєструвався, і 10-го числа,

10 листопада, я мав скласти цей іспит. Але оскільки 7-го, в неділю, напередодні, я контактував з групою людей, яка у вівторок, як з'ясувалося, захворіла на COVID-19, то з питань безпеки, поваги до тих осіб, з якими я мав здавати іспит, я зняв свою реєстрацію і пішов на самоізоляцію. Проїшов тиждень і я зареєструвався вдруге. І 29-го числа, я сподіваюся, що я успішно складу цей іспит, оскільки це моя рідна мова і я є випускником Львівського національного університету, працівником факультету журналістики, я вільно володію українською мовою, і думаю, що Національна комісія мене не зможе переконати в протилежному.

Тепер, якщо можна, я коротко сформулюю блок проблем, а далі, з вашого дозволу, перейду до мотиваційної частини. Отже, за роки незалежності українське телебачення пройшло справді доленосний етап становлення, утвердження і розвитку. Пригадуєте, лише якихось 30 років тому воно було класично провінційним, сірим і невиразним. Сьогодні українське телебачення можна по праву віднести до категорії культурного надбання, бо воно, по-перше, професійне, по-друге, конкуренте як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринку. В тому є, очевидно, певна заслуга національного регулятора.

Чи досконале українське телебачення? Очевидно, що ні. Воно має хронічні, а відтак за давнини недуги, до яких варто зарахувати, перше, надмірну заполітизованість практично всіх найбільших загальнополітичних телевізійних каналів, вона нерівномірна, у якогось каналу більша, у якось менша. В певні періоди часу вона проявляється у вищій мірі, в інші часи - ні. Як правило, під час політичних кампаній ця політизованість набуває верхнього показника.

Друге, українське телебачення невпинно втрачає свого мислячого, обізнаного і вдумливого реципієнта. Провідна верства суспільства, інтелігенція, знаходить інші альтернативні джерела інформації. І, можливо, тому відомий український письменник Юрій Винничук дозволив собі такий

афоризм: інтернет – сила, телебачення – могила. Думаю, що це не так, але, тим не менше, в цьому афоризмі так само є доля правди.

На жаль, українське телебачення перейняла хвиля негативізму, окремі телевізійні канали перебирають його надмірно. Сюжети ідуть за сценарієм: вбила, закопала, задушила, заморила, ну і нарешті народила. Хто? Пандочка в зоопарку в Китаї. Так? Це не випадковість, це не разовість – це все-таки системність. І тут я також бачу роль національного регулятора для того, щоб все-таки провести своєрідну інформаційну гігієну.

Насторожує і тривожить звуження загального тематичного спектру загальнонаціональних телевізійних каналів. Як наслідок, маємо надмірне домінування розважальних, гумористичних, кулінарних передач, а також токшоу і нескінчених серіалів. Окремі дослідники, зокрема медіаексперт Ігор Рудик, стверджують, що сучасний телевізійний глядач страждає на серійне сприйняття дійсності, яке в реалії дуже і дуже далеке від повсякденного життя. Не є бездоганними і новинні доки. Таке враження, що окремі телевізійні канали змагаються, у кого довший буде новинний марафон. Вони не інформують за принципом: що, де, коли, чому відбулося, а ніби конструюють реальність. Але мені здається, що одна з найбільших проблем – це є відсутність в Україні єдиного інформаційного простору. За роки незалежності так і не вдалося нам його створити в межах географічних кордонів України. І річ не лише в тому, що українське слово не доходить до окремих районів ні в телевізійному, ні в радійному форматі. Ця проблема давня, вона так само вимагає негайного вирішення за алгоритмом степ-бай-степ, тобто крок за кроком.

Але не менш тривожним, і це є одним із основних завдань національного регулятора, є той факт, що у нас в Україні є так звані псевдозасоби масової інформації, які зареєстровані як класичні редакційні колективи, як класичні телевізійні та радіокомпанії, а насправді вони справді є інформаційними формуваннями не завжди дружньою до нас держави.

Я щиро сподіваюсь, що мій досвід, я у журналістиці з 1989 року, я – кандидат політичних наук, я працюю на факультеті журналістики Львівського національного університету, на кафедрі теорії і методики журналістської творчості, я читаю ключові предмети з журналістикознавства і також маю чималий досвід роботи у видавничій справі. 26 років я вже очолюю видавництво "ПАІС", це спеціалізоване видавництво, яке видає літературу про журналістів і для журналістів. 211 книжок ми видали із журналістикознавства за роки нашої діяльності.

Кажуть, що скромність прикрашає людину, тому я...

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, ви абсолютно праві.

ПАСЛАВСЬКИЙ І.І. Єдине, що я, пане Микито, хотів би завершити. Я би щиро побажав успіхів усім претендентам, я думаю, що ми справді будемо гідно виконувати з державних позицій свою роль, свою місію і повноваження, які на них покладені. Я також, до речі, побажаю успіху і собі. Але якщо я на цей раз не стану членом Національної ради, то я повернусь на свій рідний факультет і буду далі сіяти вічне, розумне в середовищі молодих людей, які прийдуть невдовзі в редакційні колективи.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякуємо, пане Ігорю.

Шановні колеги, наступний кандидат – це пан Олег Черниш. Він також висувається від громадської спілки "Всеукраїнська асоціація мовлення громад". Пане Олеже, будь ласка, вам слово.

ЧЕРНИШ О.М. Дякую.

Добрий день, шановні присутні, Олег Черниш, за фахом вчитель історії. З 1994 року працюю на телебаченні, спочатку редактор програмний,

потім програмний директор телемережі "УНІКА". В 1999 році вже перейшов, новий фах фактично отримав - директор з розвитку "Нового каналу", потім української цифрової телемережі, MTV і медіа-група "1+1". З 2014 року в парламенті був обраний до Національної ради України і свої повноваження виконую і зараз.

Мої колеги в основному розповіли чим ми займаємось. З Олександром Борисовичем ми тісно співпрацюємо в плані переходу від аналогового до багатоканального мовлення, куруємо вдвох і ліцензійне, і частотне управління, займаємось питаннями якраз розбудови у відповідності до Закону про суспільного мовника, проводимо зокрема конкурси, радіоконкурси, щоб було три мережі нормальні. Крім того, безумовно, я і мої колеги займаємось питаннями інформаційної безпеки, розбудовою нашого мовлення у прикордонних районах, безпосередньо займався, керував роботою групи з вирішення проблемних питань провайдерів програмної послуги. Вважаю, що група пропрацювала добре і продовжує працювати. Якраз в цих напрямках хотів би працювати і далі, коли буду обраний.

Дякую за увагу.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане Олеже.

І, колеги, остання кандидатура в переліку з тих, хто подав документи на конкурс, це пані Ольга Червакова. Її також пропонує громадська спілка "Всеукраїнська асоціація мовлення громад". Пані Ольго, вам слово.

ЧЕРВАКОВА О.В. І ще Національна асоціація українських медіа. У мене два суб'єкти висування.

ПОТУРАЄВ М.Р. Вибачте, в мене у таблиці тільки один, але ми вас і так всі добре знаємо.

ЧЕРВАКОВА О.В. Микито Руслановичу, насамперед, шановні колеги, шановні народні депутати, запрошені і гості комітету! Перше, що я хотіла зробити, це привітати вас з учорашнім святом – Днем працівника телебачення, радіо і зв'язку.

Микито Руслановичу, у вас чудове почуття гумору, ви знайшли прекрасний неперевершений привід так відсвяткувати, як сьогодні це робимо ми.

Отже, я хотіла б трохи розповісти про свій досвід і про свою роботу. Я дійсно була по обидва боки цього регулювання: я була і журналістом, і народним депутатом, у восьмому скликанні я була першим заступником голови Комітету з питань свободи слова та інформаційної політики. В журналістиці я маю близько 20-річний досвід як в електронних засобах масової інформації, так і в друкованих, в регіональних і в загальнонаціональних, 10 років – це мій найбільший стаж на одному місці, я працювала парламентським кореспондентом телеканалу "СТБ". За освітою я політолог. У 2011 році я здобула премію "Телетріумф" в номінації "Кращий репортер року".

Стосовно моєї депутатської роботи, це раз повторюю, це Комітет з питань свободи слова та інформаційної політики. Я подала близько 100 законопроектів, 25 з яких стали законами. За версією Громадської мережі "Опора" я стала одним з найефективніших, в топ 20 увійшла, народних депутатів за критерієм кількості поданих і прийнятих законопроектів (це коли вивчався законодавчий спам – хто робив цього, а хто ні), не прогулювала, не кнопкодавила. Словом, мої законопроекти стосувалися, безумовно, насамперед медійної сфери – це і українська мова на телебаченні, і радіомовні квоти (прекрасно працює цей зараз закон, і був спротив спочатку, а потім нам дякували), це і наш продукт на телебаченні, це і державна підтримка української кінематографії, авторські права, незалежне

Суспільне, і, безумовно, Закон про тимчасові дозволи на мовлення та тимчасово окупованих територіях.

Я хочу подякувати нинішньому складу Національної ради за бездоганну роботу, яку ви проводите в ліцензуванні цих мовників, це дуже важливо для інформаційної безпеки і протидії інформаційній інтервенції Російської Федерації на території України.

Саме на цьому я би і хотіла зосередитися. Це те, що заповідав мені теж суб'єкт подання. Я би хотіла звернути увагу на питання мовлення громад. Воно зараз дуже важливим є, і я думаю, що ви теж якимось чином це питання вивчали, просто хотіла звернути вашу увагу на те, що я от я бачила дослідження "Інтерьюз-Україна", компанії, яка дивилася, як місцеві мовники пережили перші локдауни. Друзі, 30 відсотків редакцій повинні були у зв'язку з скороченням рекламних надходжень скоротити відповідно штат. Дуже велика кількість місцевих мовників "загинула". Респонденти говорять про те, що у них рекламні надходження скоротилися на 70 відсотків.

І в цьому контексті мені би, звичайно, дуже хотілося б подякувати комітету за оці рекомендації комітетських слухань від 18 березня цього року стосовно забезпечення стабільного українського мовлення на тимчасово окупованих територіях, і тут дуже дійсно вірно рекомендовано і Верховній Раді України про забезпечення механізмів державної підтримки регіональних і місцевих мовників. І, безумовно, дуже слушна пропозиція, яка стосується розгляду питання щодо доцільності запровадження супутникового мовлення локальних українських телерадіоорганізацій, а також можливості надання субсидій на оплату телекомунікаційних послуг цим мовником, для них це дуже зараз важливо.

І, як ми знаємо, розділ II, пункт 2.9 Плану розвитку українського телерадіопростору говорить про те, що Національна рада має сприяти теж роботі мовлення громад, і 22 стаття Закону про Національну раду з питань

телебачення та радіомовлення говорить, чітко фіксує, що Нацрада, регулятор має забезпечувати права телеглядачів і радіослухачів.

Абсолютно очевидно, що в цьому контексті, коли зростає на тлі коронакризи цікавість до місцевих мовників, а вона дійсно зростає, зараз 65 відсотків ці ж самі соціологічні дослідження дають, ми маємо тут теж прискоритися і всіх зусиль докласти, щоб місцеві мовники, і в тому числі на тимчасово окупованих територіях, і не тільки на тимчасово, а на прикордонних, і не тільки в Донецькій і Луганській областях, а і на інших, були забезпечені можливістю якісно мовити і доносити до українців нашу українську інформацію, а не ті фейки і російську пропаганду, які зараз, на жаль, в силу певних причин існують в домівках наших громадян, особливо на сході України.

Також я хотіла би звернути вашу увагу на рекомендацію комітету, теж рекомендацію з комітетських слухань, встановити відповідальність медіа за поширення антиукраїнських пропагандистських наративів держави-агресора. Це дуже слухна пропозиція, Микито Руслановичу. І тут я би хотіла, я не знаю, чи приймаєте ви поради, але я хочу нагадати, що ще у восьмому скликанні ми вносили законопроект 9068, який якраз і був покликаний на вирішення цієї проблеми. Я пам'ятаю, що на початку дев'ятого скликання позиція комітету була такою, що зараз ці норми будуть імплементовані в медіа кодекс. Ви самі зараз бачите, вже маєте досвід, що таке проводити великі документи, такі, як ми намагалися провести, АВП, і у нас теж це не вийшло через те, що просто галузь не змогла між собою домовитися.

Я бажаю успіхів дійсно щиро, без іронії, в проведенні цього закону профільного нового про медіа, який конче необхідний, тому що нові правовідносини, які виникли останніми роками, мають бути внормованими. Але, якщо говорити про те, що слона треба їсти маленькою ложечкою, то, можливо, можна було би розглянути цей законопроект. До речі, от Олександр Бурмагін тут сидить, він був одним із розробників цього закону як член

громадської ради при Комітеті з питань свободи слова та інформаційної політики. Там враховано в тексті повністю практику Європейського суду з прав людини. І мова там іде про відповідальність телеканалів за свідому трансляцію висловів, що визнають правомірною окупацію території України з метою розпалення ворожнечі та ненависті. Тобто я вважаю, що дійсно тут комітет абсолютно правий: регулятор повинен мати такий інструмент дуже ефективний для того, щоб застосовувати його і потім не наражатися, щоб ні в кого не було спокуси звинувачувати регулятор в тому, що РНБО робить за нього його роботу. Тут дійсно, якщо мені пощастить стати членом Національної ради з питань телебачення і радіомовлення, я, звичайно, буду звертатись за порадами до комітету з тим, щоб були імплементовані ті рекомендації, які ви даєте, і вони насправді тут можуть бути дорожньою картою.

Ще раз дякую вам за організацію цих дуже потужних комітетських слухань і, до речі, за те, що ви змогли вивчити наш досвід, своїх попередників, подивилися, як виконуються рекомендації Комітету з питань свободи слова, інформаційної політики восьмого скликання, бо ми дійсно говорили і про "білі плями", і про те, що немає достовірної інформації з покриттям, і про монопольне становище "Зеонбуду", і сама велика перемога, в мене просто свято було, коли я почула цю новину, це новина про те, що було прийнято рішення про побудову на базі концерну РРТ нового державного Multiplex MX-7. Це величезний крок для державного контролю за інформаційною безпекою.

Микито Руслановичу, я дякую вам і дякую всім членам комітету, що вам нарешті вдалося добитись того, чого не вдалось добитись нам. Але хочу також звернути вашу увагу на те, що попри те, що в квітні ще було рішення РНБО і потім в серпні Кабінет Міністрів України прийняв рішення про забезпечення державних гарантій, до сих пір в державному банку "Укресімбанк" не відкрита кредитна лінія, я от пару днів тому цікавилась,

цього не було. Тому я теж прошу вас дуже взяти це питання на контроль, тому що це питання дуже важливе і це такий здобуток, який може забезпечити дійсно, дуже серйозним стати кроком в інформаційній незалежності держави.

Я буду завершувати.

ПОТУРАЄВ М.Р. Пані Олю, в принципі регламент вже якимось так вичерпався. Тим більше, ви ж досвідчена парламентарка, ви знаєте, що в нас взагалі більше трьох хвилин не отримаєш.

ЧЕРВАКОВА О.В. Я вас так рада бачити.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, ми зараз перейдемо до обговорення. Я хочу сказати, що я навіть утримаюсь від участі в обговоренні. І тільки єдине, що прокоментую, що дякувати богам, що ми голосуємо просто за відправлення кандидатур в зал Верховної Ради, бо як би я зараз голосував про якийсь відбір в ситуації, коли майже всіх я знаю особисто, про всіх я точно щось знаю позитивно, з багатьма я працював багато років, з багатьма я в чудових, в особистих просто стосунках і це була би просто для мене трагедія. Тому, на щастя, без зайвих слів я буду голосувати за те, щоб всі ваші кандидатури пішли на розгляд Верховної Ради. Для мене не має значення, хто кого рекомендував, кого там "Опозиційна платформа - За життя!" рекомендувала, кого моя фракція. Так склалося, що я всіх дуже глибоко поважаю і знаю багато років, люблю і всім бажаю успіху і на цьому конкурсі, і взагалі далі в житті, в професійній кар'єрі, як би вона не складалася. І всіх я дуже-дуже радий взагалі бачити, що всі зібралися, на щастя. COVID дав нам таке "віконце", щоб ми могли зібратися, один одного побачити, кого вже навіть давно не бачив, тільки чув.

Оце, фактично, і був мій виступ в "преннях" щодо кандидатів.

Колеги, будь ласка, Євгенія Михайлівна просить перша, потім Юрій Олексійович, потім, колеги, хто в онлайні, будь ласка, теж долучайтеся.

КРАВЧУК Є.М. Я насправді теж утримаюсь від запитань, бо я хотіла поставити ті запитання, на які вже кандидати дали відповідь. Це про мовлення на прикордонних територіях, поширення українського сигналу, про медійне законодавство. Тому зекономимо тут час у цьому плані.

Я би хотіла подякувати за те, що ви так конкретно виступали. Хочу сказати, що ми сподіваємося відправити на голосування ваші кандидатури вже цього року. Я так розумію, що це буде в грудні, ми спробуємо.

ПОТУРАЄВ М.Р. ... зараз відправляємо. А проголосуємо, сподіваємось, у грудні.

КРАВЧУК Є.М. У грудні, так. І оновимо склад Національної ради, будуть заповнені вакантні посади. І тих діючих членів Національної ради, які зараз працюють, запрошуюю на засідання підкомітету з питань інформаційної політики у наступний вівторок о 12 годині.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Юрій Олексійович Павленко. Будь ласка.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Шановні колеги! Шановні кандидати на посаду члена Національної ради! От я, власне, підтримую запропонований головою концепт обговорення кандидатів. Ми цієї зустрічі чекали майже 2 роки, нарешті вона відбулася. Ми заслухали вас як кандидатів. За цей час і законодавство певним чином помінялось, і ситуація в країні змінюється. Власне, більшість людей, які сьогодні представили свої кандидатури, вони достатньо відомі, кожен, я переконаний, з кандидатів достойний бути членом

Національної ради. Хоча і є до окремих кандидатур серйозні запитання, але думаю, що не той час і не той формат зараз у рамках комітету займатися допитами і серйозними опитуваннями щодо нині діючих членів Національної ради, які кандидують далі, ну за ці 7 років стали вже як частиною сім'ї. Тому є за що з вами і полаятись, і пожурити вас за окремі рішення, і, як правильно сказала пані Оля, за вигадливу інколи політику, яку демонструє Національна рада з питань телебачення і радіомовлення.

_____. Але в рамках закону.

(Шум у залі)

ПАВЛЕНКО Ю.О. Вигадлива, ну так. От Ольга Валеріївна, яка була в минулому скликанні політичним опонентом, але при цьому демонструвала відданість принципам свободи слова, відданість захисту незалежності телерадіоорганізацій, не дивлячись там на свою політичну позицію представника влади в Комітеті з питань свободи слова та інформаційної політики. Колеги, які представлені нашою фракцією, на мій погляд, є достойними і сьогодні продемонстрували високий фаховий рівень і розуміння місця і ролі Національної ради і, власне, члена Національної ради як надзвичайно важливої посадової особи в державі. Звичайно, було б можливо тут і провести дискусію: а хто важливіший з точки зору діяльності, роботи телерадіоорганізацій - Національна рада з питань телебачення і радіомовлення чи Рада нацбезпеки і оборони, хто має заривати телеканали або захищати телеканали в їх роботі? Але думаю, що це не той формат сьогодні, щоб і цю дискусію проводити.

Тому я підтримую позицію, що із представлених кандидатур, які пройшли конкурс, документи всі відповідають, ну за виключенням однієї позиції, одного кандидата - відсутність сертифікату про мову. Але ми почули

його рекомендації. Я думаю, що тут комітет теж зможе прийняти рішення допустити за умови, з певною там поправкою стосовно цього, бо голосування все одно раніше грудня не відбудеться. А так всіх кандидатів допустити до розгляду в залі Верховної Ради і відповідного голосування.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Я хочу ще раз підкреслити, приєднатися до Юрія Олексійовича Павленка і підкреслити надзвичайно високий рівень всіх претендентів. Надзвичайно буде важко обирати. Я хочу подякувати і вашій фракції, Юрію Олексійовичу, за те, що надзвичайно фахових відомих людей ви висунули, громадським організаціям за те, що висунули теж фахових, відомих людей, компетентних, професійних. Наша фракція теж, я сподіваюсь, достойних кандидатів підтримала, на наш погляд, точно.

Тому в будь-якому випадку хочу сказати, що надзвичайно високий рівень представництва, буде важко нам обирати в залі. Але це свідчить взагалі про зростання професійного рівня взагалі цієї галузі, медійної галузі в цілому. Скільки у нас вже ми маємо висококваліфікованих, фахових людей з досвідом і знаних, з бездоганною репутацією. Ну це просто дуже приємно, хоча в залі буде нам всім надзвичайно складно обирати. Це ясно.

Павло Миколайович Сушко, будь ласка.

СУШКО П.М. Павло Сушко, заступник голови комітету.

Мені дуже приємно бачити серед кандидатів також народних депутатів минулого скликання. І я безумовно довіряю голові комітету, його словам, які він сказав, колегам з інших фракцій, Юрію Олексійовичу Павленку, який працював з вами і працював у цій галузі і знає вас як кандидатів. Мені нічого додати з цього приводу, але я приєднуюсь до їхніх слів, тому що в нас в комітеті склалася така команда, ми один одному довіряємо: якщо хтось

більше розуміється в одній галузі чи іншій галузі, ми прислуховуємося до порад наших колег. Тому підтримую і бажаю всім успіху.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, хто в онлайні, пані Софія, пан Володимир, пан Микола. Можливо, хочете щось додати? Дмитро у нас, Андрій.

Микола Леонідович Княжицький, будь ласка.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Хочу сказати, що у нас сьогодні по суті формальний розгляд, тому що ми маємо голосувати за кожного з кандидатів на винесення в зал, а зал повинен відповідати вже за голосування.

Я хочу все ж таки пояснити, можливо, свою логіку. Там дійсно є кандидати, які не подали всіх необхідних документів. Очевидно, що ми не можемо за це голосувати. Мені дуже шкода, що у пана Паславського немає сертифікату, очевидно, він знає українську мову, але ми просто голосуємо за формальними ознаками, тобто це має бути.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Проблема навіть не тільки в тому, що немає сертифікату, він сказав, що не здавав ще іспиту. Тобто одна справа, якби ми просто чекали сертифікат, який ще не вироблений – це одна справа. В даному випадку пан Паславський сказав, що він не складав ще іспиту. Проблема трошки серйозніша.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Просто для нас це така прецедентна історія, бо ми самі були авторами цього закону, і пан Володимир, наприклад, і пані Софія, мої колеги з "Європейської солідарності" активно його обстоюють, як, до речі, і представники інших фракцій. І мені це дуже шкода, бо я б двома руками за пана Паславського голосував, просто є формальні речі, які з мовою зв'язані, і це гальмує наш процес, бо саме так каже закон.

І, при всій повазі, бо є серед кандидатів всіх фракцій ті, кого я поважаю, але вплив, наприклад, фракцій, які ми вважаємо проросійськими, на інформаційний простір ми вважаємо неприпустимим, тому голосувати за представників "Опозиційної платформи – За життя" я особисто, як людина інших політичних поглядів, все ж таки не зможу, хоча очевидно, думаю, що глоси будуть, і в залі у них буде теж багато симпатиків, і це професійні люди. Я не можу нічого сказати, тут нічого особистого немає, але політична позиція існує. Знаю, що у моїх колег існують інші позиції, але от я просто аргументую свою позицію. Інших я особисто буду підтримувати.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Миколо Леонідовичу.

Хто ще, колеги? Можемо переходити до голосування? Дякую, колеги.

Тоді, з вашого дозволу, нам треба проголосувати 13 раз. Я ставлю на голосування пропозицію про направлення на розгляд Верховної Ради України кандидатури Бурмагіна Олександра Олександровича. Хто за?

Богуцька – за.

Пане Володимире, бачу. Пана Андрія бачу.

Констанкевич – за.

Дякую, колеги.

Хто проти? Хто утримався? Немає.

Вітаю, колеги.

Ставлю на голосування пропозицію про направлення на розгляд Верховної Ради України кандидатури пані Герасим'юк Ольги Володимирівни. Хто за?

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Констанкевич – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пані Ліза. Дякую, пані Ірина.

СКРИПКА Т.В. Скрипка – за.

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Побачив. Дякую, пане Андрію. Побачили і почули всіх.

Хто проти, колеги? Хто утримався? Утримались пані Софія Федина і пан Володимир В'ятрович. Дякую, колеги. Рішення прийнято.

Колеги, ставлю на голосування пропозицію направлення на розгляд Верховної Ради України кандидатури Глуценка Олександра Леонідовича. Хто за?

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, пане Андрію.

Так, всіх побачили і почули.

Хто проти, колеги? Хто утримався? Дякую. Рішення прийнято одноголосно.

Ставлю на голосування пропозицію щодо направлення на розгляд Верховної Ради України кандидатури Єліферова Олександра Борисовича. Хто за?

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Колеги, хто проти? Хто утримався? Рішення прийнято також одноголосно.

Ставлю на голосування пропозицію щодо направлення до розгляду Верховної Ради України кандидатури Ільяшенка Олександра Борисовича. Хто за?

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

СКРИПКА Т.В. Скрипка – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, колеги, почули.

Хто проти, колеги? Хто утримався? Рішення прийнято одноголосно. Дякую, колеги.

Ставлю на голосування пропозицію щодо направлення на розгляд Верховної Ради України кандидатури Кіфлюка Романа Миколайовича. Хто за?

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

СКРИПКА Т.В. Скрипка – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Хто проти, колеги? Хто утримався? Рішення прийнято також одноголосно. Дякую, колеги.

Ставлю на голосування пропозицію направити на розгляд Верховної Ради України кандидатуру Куліш Ольги Володимирівни. Хто за?

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Констанкевич – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

СКРИПКА Т.В. Скрипка – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, колеги. Почули, побачили.

Хто проти? Хто утримався? Немає. Рішення прийнято також одноголосно.

Ставлю на голосування пропозицію направити на розгляд Верховної Ради України кандидатуру Лахно Євгена Леонідовича. Хто за?

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

СКРИПКА Т.В. Скрипка – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, колеги. Побачили, почули, зарахували.

Хто проти? Хто утримався? Дякую. Рішення також прийнято одноголосно.

Ставлю на голосування пропозицію щодо направлення на розгляд Верховної Ради України кандидатури Лоташевського Ігоря Олександровича. Колеги, увага. Хто за?

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

СКРИПКА Т.В. Скрипка – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Колеги, хто проти? Хто утримався? Утримались пан Княжицький, пан В'ятрович, пані Федина. Дякую, колеги. Рішення прийнято з трьома утримавшимися. Проти не було.

Колеги, ставлю на голосування пропозицію щодо направлення на розгляд Верховної Ради України кандидатури Малазонії Лаврентія Теймуразовича. Хто за, колеги?

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

СКРИПКА Т.В. Скрипка – за.

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, колеги. Почули, побачили.

Колеги, хто проти? Хто утримався? Утримались пан В'ятрович, пан Княжицький, пані Федина. Дякую, колеги. Рішення прийнято з трьома утримавшимися. Проти не було.

Колеги, зауваження, які висловили колеги Микола Княжицький, Володимир В'ятрович, вони прийняті, але ми маємо можливість зараз прийняти рішення, що ми направляємо кандидатуру пана Ігоря Паславського на розгляд Верховної Ради за умови надання результатів іспиту, ми маємо це право за законом, за умови надання результату іспиту і сертифікату відповідного до моменту розгляду Верховною Радою, до моменту розгляду кандидатів Верховною Радою.

Тому, Миколо Леонідовичу, я вважаю, що ми шановного пана Ігоря можемо зараз направити. Якщо не буде сертифікату, то просто автоматично документи ми заберемо, але вимога закону така, щоб сертифікат був на момент голосування в Раді, наскільки от ми зараз подивились з секретаріатом. Якщо ви не проти, я би все ж таки шановного пана Ігоря теж не ображав, я переконаний, що він іспит здасть, сертифікат в нього буде і в залі можна буде голосувати. Немає у вас зауважень, Миколо Леонідовичу?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ні, немає. Звичайно, якщо на час голосування буде сертифікат, немає жодних проблем. Очевидно, що він буде.

ПОТУРАЄВ М.Р. Я переконаний, що пан Ігор володіє українською мовою значно краще за мене, тому я можу тільки привітати таке рішення.

Колеги, я ставлю на голосування.

ПАВЛЕНКО Ю.О. З формулюванням, запропонованим головою комітету, пропоную підтримати цю кандидатуру і висунути на розгляд Верховної Ради у формулюванні голови комітету Микити Потураєва.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Юрій Олексійович. Дякую.

Отже, колеги, ставлю на голосування пропозицію про направлення на розгляд Верховної Ради України кандидатури пана Паславського Ігоря Івановича з зазначеним зауваженням, яке було зроблено під стенограму. Хто за, колеги?

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

ФЕДИНА С.Р. Федина – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

СКРИПКА Т.В. Скрипка – за.

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую. Колеги, всіх побачили, порахували.

Хто проти, колеги? Хто утримався? Одноголосно. Колеги, рішення прийнято. Дякую.

Колеги, ставлю на голосування пропозицію направлення на розгляд Верховної Ради України кандидатури Черниша Олега Миколайовича. Хто за?

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Хто, колеги, проти? Хто утримався? Дякую. Рішення прийнято одноголосно.

І ставлю на голосування пропозицію направлення на розгляд Верховної Ради кандидатури Червакової Ольги Валеріївни. Колеги, хто за?

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

СКРИПКА Т.В. Скрипка – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую. Колеги, всіх почули, побачили.

Колеги, чи є хто проти? Чи є – утримались? Дякую, колеги. Рішення прийнято одноголосно.

Отже, колеги, ми прийняли рішення. Ми вітаємо всіх кандидатів, ми бажаємо всім успіху, набрати максимальну кількість голосів у Верховній Раді і в будь-якому випадку продовжити вашу професійну діяльність або в Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення, або далі так же успішно рухатись професійним шляхом. Я скажу, що навіть перспектива за вас голосувати в Раді мене лякає. Я б краще серед вас сидів кандидатом, як колись сидів в цьому комітеті кандидатом у 2000 році. Двадцять один рік тому.

На цьому засідання комітету оголошую закритим, колеги. Дякую всім.